Prima instanţa, judecătorul Gheorghe Ciobanu
Dosarul nr. 1r-604/26 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. electronic 1-25180895-02-1r-22052026

D E C I Z I E

19 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Igor Chiroșca
Judecătorii Adrian Clevada
Andrei Mocanu

a judecat, în ordine de recurs, recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Liliana Beșliu și recursul apărătorului Irina Cușniriova în numele și interesele inculpatului Semeniuc Victor declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2026, în cauza penală privind condamnarea lui

Semeniuc Victor, născut la *****

- Sentinţa Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) din 14 iulie 2020 pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art.2641 alin.(4) Codul penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 150 (o sută cincizeci) de ore;

în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs, 22 mai 2026-19 noiembrie 2026.

Procedura de înștiințare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2026, Semeniuc Victor, născut la *****, IDNP *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal şi i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an şi 6 (şase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
2. În temeiul art.90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită în privinţa lui Semeniuc Victor prin prezenta sentinţă, se suspendă condiţionat pe o perioada de probaţiune de 3 (trei) ani, şi nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probaţiune nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.
3. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct.a) şi b) din Codul penal, instanţa de judecată apreciază ca fiind oportun de a pune în seama lui Semeniuc Victor, ca în perioada de probaţiune fixată: să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.
4. Controlul asupra comportării lui Semeniuc Victor în perioada de probaţiune şi executării de către acesta a obligaţiunilor stabilite prin prezenta sentinţă, s-a pus în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acesteia.
5. Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinţei.
6. S-a aplicat în privinţa inculpatului Semeniuc Victor măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi ţara”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.
7. Prezenta sentinţă de remis Agenţiei Servicii Publice în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a acesteia, pentru anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”.
8. S-a restituit permisul de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor născut la *****, proprietarului Semeniuc Victor, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.
9. Mijloacele material de probă: copiile materialului R-2 înregistrat sub numărul 21333 din data de 24.11.2025, tichetul efectuat cu alcooltestul de model „Drager 6820” din 24.11.2025 ora 18:48 min. cu nr.7691, procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr.1794 din 24 noiembrie 2025, recunoscute în calitate de mijloc material de probă, şi anexate la materialele cauzei penale

prin ordonanţa din 24.11.2025 şi respectiv din 05.12.2025, urmînd a fi păstrate la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării cauzei.

10. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constat că Semeniuc Victor, la 24 noiembrie 2025, aproximativ la ora 17:29 min., deţinând permis de conducere de categoria corespunzătoare vehiculului condus, după ce a consumat băuturi alcoolice în circumstanţe necunoscute, a urcat la volanul mijlocului de transport de marca/model „Volkswagen Passat", n/î ***** şi deplasându-se pe str.Vadul Bîcului, mun. Chişinău, a comis un accident rutier, soldat cu deteriorarea mijloacelor de transport.
11. În cadrul documentării accidentului rutier, la faţa locului, Victor Semeniuc a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager 6820", stabilindu-se o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat de acesta, de 0,87 mg/1, după care, numitul a fost însoţit la Dispensarul republican de narcologie, pentru a fi supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei.
12. Potrivit procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr. 1794 din 24 noiembrie 2025, la Victor Semeniuc s-a stabilit o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat, de 0,95 mg/1 şi o concentraţie de alcool în sânge de 2,10 g/1, concluzia fiind - stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
13. Conform prevederilor pct.14 lit.a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009, „conducătorului de vehicul îi este interzis, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere".
14. Prin acţiunile sale intenţionate Semeniuc Victor a comis infracţiunea prevăzută de art.264[1] alin.(1) din Codul penal, individualizată prin conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l.
15. În şedinţa de judecată din 09 aprilie 2026, inculpatul Semeniuc Victor a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu are obiecţii asupra acestora, recunoaşte vinovăţia în comiterea infracţiunii imputate şi nu doreşte administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
16. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Liliana Beșliu a declarat recurs prin care a solicitat admiterea

recursului, casarea sentinței în partea în partea restituirii permisului de conducerea, cu pronunțarea în această parte a unei hotărîri prin care permisul de conducere să fie remis Agenției Servicii Publice pentru a fi nimicit.

17. În motivarea recursului s-a invocat că obligativitatea pedepsei complementare este motivată prin decizia Curţii Constituţionale de inadmisibilitate, nr. 94 din 4 august 2020, care în par. 30 „Per a contrario, în speţă, articolul 264^1 alin. (1) din Codul penal, prevede pedeapsa principală şi pedeapsa complementară obligatorie. în acest caz, legislatorul, având în vedere gradul de pericol social al infracţiunilor legate de conducerea mijloacelor de transport de către persoane aflate în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală şi pedeapsa complementară obligatorie. Prevederea contestată „anularea dreptului de a conduce mijloace de transport" este o pedeapsă complementară obligatorie. Prin natura juridică şi prin esenţa sa, această pedeapsă nu reclamă stabilirea unor limite minime şi maxime."
18. Subsecvent, conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere, în vigoare în continuare din 8 mai 2022, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 181 din 2022, „Permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi ale persoanelor sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoţite de hotărârile judecătoreşti pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale Instituţiei Publice Agenţia Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule", în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătoreşti pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidenţa restricţiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informaţional automatizat „Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice".
19. În subsidiar, conform aceluiaşi punct, „în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi persoanele sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deţinut, autorităţile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituţiei Publice Agenţia Servicii Publice hotărârile judecătoreşti pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză".

20. Potrivit alin. (1) al art. 42 din Convenţia asupra circulaţiei rutiere din 08.11.1968 care a fost ratificară de către Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.l318-XII din 2 martie 1993 unde și România face parte. Părţile Contractante sau subdiviziunile lor pot retrase conducătorului care comite pe teritoriul lor o infracţiune care poate duce la retragerea permisului său de conducere, dreptul de a utiliza pe teritoriul său permisul de conducere, naţional sau internaţional, al cărui titular este. În astfel de cazuri, autoritatea competentă a Părţii Contractante sau a acelei a subdiviziuni care a retras dreptul de a utiliza acest permis, vor putea: a) să ridice permisul şi să-l păstreze până la expirarea perioadei în care i s-a retras permisul sau până când conducătorul părăseşte teritoriul său, dacă această plecare are loc înainte de expirarea perioadei; b) să anunţe retragerea dreptului de a utiliza permisul autorităţii care l-a eliberat sau în numele căreia a fost eliberat permisul; c) dacă este vorba de un permis internaţional, să înscrie pe locul prevăzut în acest scop, menţiunea că permisul nu mai este valabil pe teritoriul său; d) în cazul în care ea n-a aplicat procedura vizată la alineatul a) al prezentului paragraf, să completeze comunicarea menţionată la alineatul b), cerând autorităţii care a eliberat permisul sau în numele căreia a fost eliberat permisul, să avizeze persoana interesată de hotărârea luată cu privire la ea.
21. În această ordine de idei, acuzarea consideră că în termen de 10 zile de la data devenirii definitive a hotărârii judecătoreşti, inculpatul se obligă să predea permisul de conducere cu nr. ***** eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor născut la *****, deţinut de ultimul, Agenţiei Servicii Publice, conform prevederilor Convenţiei asupra circulaţiei rutiere din 08.11.1968 care a fost ratificată de către Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.l318-XII din 2 martie 1993, pentru a fi nimicit şi anulare în ”Sistemul informaţional automatizat de stat al conducătorilor de vehicule”, a dreptului de a conduce mijloace de transport, de către Semeniuc Victor.
22. Astfel, acuzarea consideră că eroarea de drept admisă în sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2026, în cauza penală de învinuire al lui Semeniuc Victor, urmează a fi reparată de către instanţa de recurs, în temeiul art. 449 alin. (2) lit. b) Cod procedură penală, or eroarea admisă de către instanţa de judecată reprezintă o chestiune exclusiv de drept, şi nu este inversată soluţia instanţei precedente cu privire la vinovăţie.
23. Subsecvent, recurs a declarat și apărătorul Irina Cușniriova în numele și interesele inculpatului Semeniuc Victor care a solicitat admitere recursului și casarea sentinței în partea individualizării pedepsei cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri prin care inculpatului să îi fie numită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

24. În motivarea recursului s-a invocat că potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa trebuie să ţină cont de gravitatea infracţiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele atenuante şi agravante, de influenţa pedepsei asupra corectării şi reeducării persoanei, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acesteia.
25. Articolul 75 alin. (2) Cod penal instituie o regulă deosebit de importantă: în cazul alternativelor de pedeapsă, pedeapsa cu închisoare are caracter excepţional şi se aplică numai atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară anume închisoarea, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. Totodată, caracterul excepţional al aplicării închisorii trebuie argumentat de instanţa de judecată.
26. În speţă, sancţiunea art. 264^1 alin. (1) Cod penal prevede alternativ amendă de la 1500 la 2500 unităţi convenţionale sau închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În raport cu art. 80^1 alin. (2) Cod penal, fiind vorba despre procedura simplificată şi despre infracţiunea prevăzută de art. 264^1 Cod penal, reducerea se aplică doar limitei maxime a pedepsei. Prin urmare, pentru amendă, cadrul aplicabil este de la 1500 unităţi convenţionale până la 1875 unităţi convenţionale.
27. Astfel, în loc să analizeze de ce o amendă penală de 1500 unităţi convenţionale, echivalentul a 75 000 lei, cumulată cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, nu ar fi suficientă, instanţa de fond s-a limitat la concluzia că anterior a fost aplicată o sancţiune neprivativă de libertate şi că, în prezent, ar fi necesară închisoarea. Această motivare nu satisface standardul art. 75 alin. (2) Cod penal, deoarece nu demonstrează concret insuficienţa amenzii, ci doar afirmă o preferinţă pentru o pedeapsă mai severă.
28. Închisoarea cu suspendarea condiţionată a executării rămâne, juridic şi social, o condamnare la pedeapsă privativă de libertate. Ea nu este o simplă măsură preventivă sau educativă, ci o sancţiune penală mai gravă decât amenda. De aceea, alegerea acesteia trebuie să fie justificată prin împrejurări concrete, individualizate şi actuale, nu printr-o formulă generală despre pericolul conducerii în stare de ebrietate.
29. Mai mult, pedeapsa complementară obligatorie a anulării dreptului de a conduce mijloace de transport produce un efect preventiv special extrem de puternic. Inculpatul nu va putea conduce, iar redobândirea permisului se va face doar în condiţiile legii. Prin urmare, riscul repetării imediate a conduitei este neutralizat prin însăşi pedeapsa complementară, fără a fi necesară aplicarea unei pedepse principale sub formă de închisoare.
30. În aceste condiţii, combinaţia dintre amenda penală şi anularea dreptului de a conduce reprezintă o reacţie penală fermă, proporţională şi suficientă. Ea sancţionează fapta, produce consecinţe reale asupra persoanei şi răspunde

interesului social privind siguranţa circulaţiei rutiere. Recunoaşterea vinovăţiei, regretul şi conduita procesuală corectă trebuiau valorificate real la individualizarea pedepsei.

31. Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, conchide că recursul apărătorului nefondat, iar recursul acuzatorului de stat fondat şi pasibil de a fi admis, iar sentinţa sus-indicată urmînd a fi casată în parte din următoarele considerente.
32. Conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.
33. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
34. Colegiul menționează că conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.
35. Iar, conform art. 385 din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; dacă în privinţa

inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie. Dacă inculpatul este învinuit de săvîrşirea mai multor infracţiuni, instanţa soluţionează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracţiune în parte. Dacă de săvîrşirea infracţiunii sînt învinuiţi mai mulţi inculpaţi, instanţa soluţionează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte. Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanţa examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condiţiile de detenţie, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. În cazul în care condamnatul s-a aflat în arest preventiv, în condiţiile specificate la alin.(5), nu mai puţin de 3 luni pînă la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea, în calitate de pedeapsă principală, a muncii neremunerate în folosul comunităţii, a amenzii sau a privării de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate, acesta este liberat de executarea pedepsei de către instanţa de judecată.

36. În această ordine de idei, Colegiul penal consideră că prima instanță întemeiat a reținut vinovăția inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise, însă, pripit a dispus restituirea permisului de conducere, motiv din care se impune remiterea cauzei la rejudecare în această parte.
37. Cu referire la apelațiile apărării completul notează că conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
38. Conform art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

39. Astfel, Colegiul, la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, ţine cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 din Codul penal şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
40. Mai mult, urmează a fi reţinut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.
41. Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
42. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.
43. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.
44. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpaţilor trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
45. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

46. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvîrşite, se stabileşte avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
47. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
48. În continuare conform prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea imputată inculpatului, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.
49. Subsecvent, Colegiul nu reține careva circumstanțe atenuante conform art. 76 din Codul penal.
50. Totodată, instanța atestă prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art.77 din Codul penal și anume, comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o faptă similară.
51. Instanţa, notează că raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine inclusiv şi personalitatea inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
52. Aferent circumstanțelor descrise mai sus Completul notează că aplicarea unei pedepse mai blînde cum ar fi cea sub formă de amendă nu este posibilă, or inculpatul, nu întrunește condițiile Legii materiale, astfel, numirea unei pedepse mai blînde nu poate duce la corectarea şi reeducarea acestuia şi prevenirea de săvîrşirea unor noi infracțiuni.
53. În aceeași ordine de idei Colegiul menționează că pentru aplicarea unei pedepse mai blînde sunt necesare întrunirea cumulativă a mai multor condiţii, de ordin obiectiv legate de pedeapsa aplicată şi natura infracţiunii, şi de ordin subiectiv precum situaţia şi persoana infractorului. Iar, în speță, instanţa nu a stabilit careva criterii ce ar atenua pedeapsa numită acestuia.
54. Reieşind din cele expuse supra, având în vedere personalitatea inculpatului, gravitatea infracţiuni imputate, pericolul social al acţiunilor sale, se constată că ultimul poate fi corectat şi reeducat, doar prin numirea unei pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea art. 90 din Codul penal și numirea unui termen de probațiune.
55. În acest context, alegațiile apărării nu pot fi reținute, or Semeniuc Victor anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracţiuni prevăzute de art.264^1 alin.(4) din Codul penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunităţii, de asemenea potrivit cazierului contravenţional acesta a fost tras la răspundere contravenţionale în treisprezece cazuri pentru contravenţie în domeniul circulaţiei rutiere, fiindu-i stabilită sancţiunea sub formă de amendă, ceea ce denotă că în rezultatul condamnării anterioare acesta nu s-a corectat şi la moment nu conştientizează necesitatea de a se conforma cerinţelor legale şi de a avea un comportament corect în cadrul societăţii.

56. Prin urmare, Colegiul penal reiterează că aplicarea unei pedepse sub formă de amendă ar avea un caracter iluzoriu şi nu ar fi capabilă şi suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei, ori pedeapsa numită anterior inculpatului Semeniuc Victor nu şi-au atins scopul propus, acesta a continuat să încalce legea penală, dar şi pe cea contravenţională, fapt ce indică la pericolul social major pe care îl prezintă.
57. În context, instanţa remarcă că pedeapsa penală numită de prima instanță este una proporțională cu faptele şi consecinţele ultimului fiind corect individualizată şi raportată la criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal.
58. Colegiul nu poate reține alegațiile inculpatului în partea în care invocă circumstanțele reale și persoanele, iar în temeiul acestora solicită numirea unei pedepse mai blânde, or aferent modalității comiterii faptei, a gradului prejudiciabil și pericolului infracțiunii, instanța reține atitudinea și comportamentul inculpatului de pînă și după comiterea infracțiunii, astfel instanței nu îi sunt cunoscute careva stări de fapt din care ar rezulta că inculpatul a conștientizat fapta și gravitatea acestuia, iar în rezultat corijarea acestuia ar fi posibilă cu aplicarea unei pedepse mai blînde.
59. Colegiul comunică că pedeapsa se consideră echitabilă cînd aceasta impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
60. De asemenea, pedeapsa este echitabilă şi atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, iar o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.
61. Mai mult, faptul că inculpatul a recunoscut vina, a fost luat în calcul de instanță la aplicarea pedepsei prin prisma art. 80^1 din Codul penal, respectiv

acestei circumstanțe reale și personale ale inculpatului nu îi poate fi oferită o valență dublă.

62. În altă ordine de idei Completul notează că soluția primei instanțe în partea în care a dispus restituirea permisului de conducere este pripită și nemotivată.
63. Colegiul penal indică că art.21[1] alin.(3) din Legea nr.131 din 07.06.2007, privind siguranţa traficului rutier, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităţii competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.
64. Conform pct. 40 din Regulamentul cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfăşurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condiţiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 24 decembrie 2007, abrogat la 8 mai 2022 prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022 cu privire la aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere, în vigoare din 8 mai 2022, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, precum și ale persoanelor sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoţite de hotărârile judecătoreşti pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale Instituţiei publice „Agenţia Servicii Publice”, pentru anulare în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate, iar un exemplar al hotărârilor judecătoresti pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidenţa restricţiilor respective aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informaţional automatizat „Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice”, circumstanţe iterate şi în pct. 53 al ultimului Regulament în vigoare din 8 mai 2022.
65. La caz, prin ordonanţa de ridicare cât şi procesul-verbal de ridicare din 24.11.2025, permisul de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor, a fost recunoscut şi anexat în calitate de mijloc material de probă la cauza penală nr.2025890408 (f.d.51-52).
66. Prin Încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 01.12.2025 s-a dispus aplicarea măsurii preventive - Ridicarea provizorie a permisului de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor, fiind eliberat

concomitent mandat, pentru a pune în executare încheierea de aplicare a măsuri preventive.

67. Subsecvent, instanța de recurs consideră nemotivată soluția instanței de fond în partea în care permisul de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor, care a fost ridicat şi ataşat la cauza penală ca mijloc material de probă, a fost restituit lui Semeniuc Victor, pe motiv că acest act nu este eliberat de autorităţile Republicii Moldova, iar instanţa intervine doar cu aplicarea sancţiunii complimentare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
68. În același context Colegiul indică că soluționînd chestiunea cu privire la soarta permisului de conducere prima instanță urma să țină cont de faptul că conform pct. 53 din Regulamentul privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere, în vigoare în continuare din 8 mai 2022, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 181 din 2022, „Permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi ale persoanelor sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoţite de hotărârile judecătoreşti pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale Instituţiei Publice Agenţia Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătoreşti pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidenţa restricţiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informaţional automatizat „Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice”. „În cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi persoanele sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule nu au predat permisul de conducere deţinut, autorităţile indicate la alineatul întâi, în termen de 10 zile, remit Instituţiei Publice Agenţia Servicii Publice hotărârile judecătoreşti pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză”.
69. Potrivit alin. (1) al art. 42 din Convenţia asupra circulaţiei rutiere din 08.11.1968 care a fost ratificată de către Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1318-XII din 2 martie 1993 din care și România face parte. (...) Părţile Contractante sau subdiviziunile lor pot retrase conducătorului care comite pe teritoriul lor o infracţiune care poate duce la retragerea permisului

său de conducere, dreptul de a utiliza pe teritoriul său permisul de conducere, naţional sau internaţional, al cărui titular este. În astfel de cazuri, autoritatea competentă a Părţii Contractante sau a acelei a subdiviziuni care a retras dreptul de a utiliza acest permis, vor putea: a) să ridice permisul şi să-l păstreze până la expirarea perioadei în care i s-a retras permisul sau până când conducătorul părăseşte teritoriul său, dacă această plecare are loc înainte de expirarea perioadei; b) să anunţe retragerea dreptului de a utiliza permisul autorităţii care l-a eliberat sau în numele căreia a fost eliberat permisul; c) dacă este vorba de un permis internaţional, să înscrie pe locul prevăzut în acest scop, menţiunea că permisul nu mai este valabil pe teritoriul său; d) în cazul în care ea n-a aplicat procedura vizată la alineatul a) al prezentului paragraf, să completeze comunicarea menţionată la alineatul b), cerând autorităţii care a eliberat permisul sau în numele căreia a fost eliberat permisul, să avizeze persoana interesată de hotărârea luată cu privire la ea (...).

70. Astfel, concluzia instanței de fond, avînd în vedere aspectele reiterate în paragrafele 68-69 din prezenta decizie, nu poate fi reținută, chestiunea cu privire la soarta permisului de conducere urmînd a fi reexaminată suplimentar, or contrar dispoziţiilor legislaţiei penale şi procesual penale, instanţa de fond, în sentința sa, nu s-a pronunţat asupra tuturor motivelor invocate de procuror.
71. Colegiul penal atestă că sentința primei instanțe trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Obligarea instanţei să-şi motiveze hotărârea pe cauzele penale rezultă din prevederile art. 6 § 1 din Convenţia Europeană.
72. Subsidiar, Colegiul reține că prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală şi a Codului contravenţional) nr. 245 din 31.07.2023 (în vigoare 22.08.2023), de către legiuitor au fost operate modificări și la art. 449 din Codul de procedură penală, astfel, conform art. 449 alin.(1) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, judecînd recursul, instanţa admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului.
73. La caz, avînd în vedere că motivele invocate de acuzatorul de stat în cererea de recurs sunt pertinente speței, Colegiul penal va admite recursul și va casa sentința în partea în care s-a dispus restituirea permisului de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor născut la *****, proprietarului Semeniuc Victor, cu remiterea în această parte a cauzei la rejudecare.

74. Astfel, circumstanțele constatate de instanța de recurs nu dau posibilitate instanței de a examina cauza dată fără a întoarce dosarul penal la rejudecare în aceiași instanță în alt complet de judecată.
75. În cadrul rejudecării cauzei penale, instanţa de fond urmează să aplice corect normele de drept material şi procedural şi să adopte o sentință legală şi fondată.
76. Reieșind din cele sus-indicate, conducându-se de art. 449 alin.(1) pct. 1, lit. c), pct. 2 lit. b) şi art. 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul apărătorului Irina Cușniriova în numele și interesele inculpatului Semeniuc Victor.

Se admite recursul acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Liliana Beșliu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2026.

Se casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 aprilie 2026, adoptată în privința inculpatului Semeniuc Victor, în partea restituirii permisului de conducere eliberat la 20.01.2020 de către autorităţile din România cu nr.***** de către SRPCIV IAŞI pe numele lui Semeniuc Victor născut la ***** și se dispune în această parte rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În rest, sentința se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Chiroșca

Judecătorii Adrian Clevada

Andrei Mocanu